

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 29 του Αύγουστου 1904 | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΔΡΘ. 111

ΜΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΗ

ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΡΟΪΔΗ

Rigi-Kallh. J 11, 4. VIII. 04

'Αγαπητέ μου «Νουμά»

Μούκανες τή τιμή για φορά να μου ζητήσης κάτι για το φύλλο σου το καλό. Σου στέλνω σήμερα κάτι πιο καλό απ' ό τι θέλεις. Ένα ανέκδοτο κατεβατό του Ροΐδη. Έως μία μέρα αν κανένας όμογενής συλλογιστή να βάλει να τυπώσουν τ' άπαντά του, θάνα κι αυτό το κατεβατό, πούχε την καλοσύνη να γράψω στη φιλοθήκη μου, ένα άπό τή δημοφιλή μαργαριτάρια που σκορπούσε εδώ κ' εκεί.—Θυμούμαι όταν το διάβασα πως έσφιξε ή καρδιά μου. Είταν βέβαια πριν τον πόλεμο, τον Έλεγχο, και τή καμώματα τής φοιτητοκρατίας. Από τότες ντούρανε τή τοιμάρι μας. Σάν τούγραφα να τότες φκαριστήσω, τούπα πως ή έπιρροή πούχε άποχτήσει στο κοινό σε δυό μεγάλα και ζωτικά ζητήματα, την ποίηση και τή γλώσσα, έπρεπε να μās δίνη κουράγιο και να μη μās κάνη ν' άπελπιζούμαστε άπό τώρα για τον τόπο μας.

Πάντα δικός σου
CHIENSIS.

Κε μακαρίζω όχι μόνον διότι μεταβαίνεις εις τον «Θαυμαστόν τόπον, τον όποιον δεν θα εύτυχίσω εγώ απαρ ά εις τον ύπνον μου να ιδω, άλλα και διότι άπερχεσαι εκ τής Ελλάδος, όπου άδύνατον φαίνεται «ν' αναπτύξη ή Έλλην όδον έλαβε παρά Θεού ίκανότητα και εύφυϊαν. Ο συγκρίνων όσα έντός τής «πατρίδος του πράττει, προς όσα εκτός αυτής ή «Έλλην κατορθώνει, ή έρωτών τίνες εκτίσαν τή Ζάπειον, τή Αρσάκειον και την Ακαδημία, ή παραβάλλων τās Αθηναϊκάς προς την έν Τεργέστη Έλληνικήν έφημερίδα και τούς παρ' ήμιν προς τούς έν Μονάχφ Έλληνας καλλιτέχνας, προ πάντων δε «τά εκατομύρια και την ήμην τιμιότητος των ήμετέρων άπό τή Λονδίνου μέχρι των όχθών του Αγγλου έμπόρων και τραπεζιτών προς την παρ' ήμιν άθλιότητα και κακοπιστίαν, κλίνει να πιστεύσῃ ότι ένυπάρχει τι εις την άτμόσφαιραν τής Νεωτέρας Ελλάδος, ίκανόν να μεταβάλη τον έξυπνον εις βλάκα και τον τιμώτατον άνθρωπον εις ιδρυατήν Έταιρία, οίαι ή Αρχάγγελος και ή Ηίστατωτική. Όπως ή Ιερουσαλήμ διά τούς Έβραίους, ούτω και διά τούς σημερινούς Έλληνας, είναι ή Έλλάς τόπος κατάλληλος μόνον προς γεροντικήν άνάπαυσιν και αλώνιον ύπνον. Πολύ προτιμότερα ή έξορία παρά να ζή τις έντος κοιμητηρίου.

Ε. Α. ΡΟΪΔΗΣ

'Εν Αθήναις τήν 2 Νοεμβρίου 1896.»

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Του Παύλου Όρεινού

Με πνίγει τή τρισκόταδο, με δέρνει ή άνεμοζάλη, Απ' τής ζωής τή πέλαγο τριγύρω μου ξεσπώνε Φουρτουνιασμένα κύματα και στής ζωής τήν πάλη Περίγυρά μου τή στοιχειά παλεύουν και βογγάνε.

Γέρνω τή μάτια γύρω μου στού ήρίζοντα τήν άκρη Και σά δέ βλέπω πουθενά μι' άχτίδα να προβάλλη Με παίρνει τή παρίπνο και μαύρα χύμα δάκρυα Γυρεύοντας τή χαραυγή μέσ' τήν άνεμοζάλη.

Ε.

ΑΝΤΕΘΝΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Τύχη άγαθή. Απου πρόκειται για δασκάλους πέρνω κι εγώ τήν πρώτη φράση άπό τή γλώσσα τους.

Ναι, τύχη άγαθή, που μούδωσε άρομη ή κ. Στέφανος Ραμζής με τούς «έξυπνους και τή δουλειά» του προπερασμένου Νουμά, να πώ κι εγώ δυό λόγια για τούς δασκάλους.

Μιά φορά κι έναν καιρό, δεν είναι πολλά χρόνια άπό τότε, ύστερα άπ' τή Έθνοσωτήριον 97, μου φαίνεται ήτανε σένα έλεύθερο και εύτυχισμένο βασίλειο, ένας ύπουργός των στρατιωτικών που ή καθημένος άρραστότανε πάρα πολύ να τον λένε γενναίοτατο, κι άρκοι να τού πής αυτή τή λέξη για να γείνης και στρατηγός άκόμη.

Σαυτόν λοιπόν τον ύπουργό στείλανε μιή μέρα μιή καταγγελία, για κάποιον άξιωματικό πως τάχατις έκλεψε μερικά σανά, και δεν ξέρω και τι άλλο. Τούτο τή όμοιο με τις καταγγελίες του κ. Καρώνη πούνε και τή έξαιρετικά διακριτικό άπ' τις άλλες, εύρισκας στην καταγγελία αυτή ότι άρχιζε με τήν έπιγραφή «Προς τον γενναϊότατον κ.τ.λ.» και παρακάτω «Γενναϊότατε».

Αυτή λοιπόν τήν καταγγελία ή γενναϊότατος άντι να τήν πετάξη στο καλάθι του και να ζητήση να μάθη τον κακοήθη συντάκτη της, που είπαμε πως δεν είτανε ή κ. Καρώνης, ή γνωστός έθνοσωτήρας, τήν έστειλε ταχύτατα στο στρατοδικείο «διά τή περαιτέρω».

Πέρασε κάμποσος καιρός όταν παρουσιάζεται μιή μέρα ένα γεροντάκι με τή μαγκουρίτσα του, και ταραγμένο και τρεμάμενο γυρεύει να τού ξηγήσουνε τι λείει ένκ χαρτάκι που κρατούσε στα χέρια του, με τή όποιο τον κάνανε να ρβή άπό κάποιον χωριό τής Λακωνίας, μου φαίνεται, τή όποιο δεν είχε άφ. ή άπό τότε που τον γέννησε ή μάνα του. Ένας άξιωματικός τον λυπήθηκε κι άνοιξε τή βιβλίον τών κλήσεων για

να ζητήση τον αριθμό του κι άφου τον βρήκε τού λέει: Έσύ Γεωργόπουλε, Γενναϊότατοπουλε... δε θυμίζμαι πως έλεγαν τή γέρο, κατηγορείς τον τάδε άξιωματικό για αυτό κι αυτό, για πές μας τι ξέρεις.

Τόν κοιτάει ή γέρο, πετιέται πίσω, τον ξανακοιτάει και σκοτημένος και τρομασμένος... άει στο καλό καπετάνιο μου, τού λέει, εγώ δεν ξέρω τίποτις, αυτά μόνο σεϊς οι γραμματιζούμενοι τή ξέρετε»

Τώρα μήν ύποθέστε πως αυτό τή έλεύθερο βασίλειο είταν ή Έλλάδα, και πως ή γενναϊότατος κ. ύπουργός είναι ή ίδιος που δέχεται και τή καθημερινά μακαρόνια, που τού σερβίρει ή κ. Έθνοσωτήρας με τήν «Έσπερινή», γιατί μιή τήν άλήθεια δε θάχτετε άδικο.

Ναι, αυτά ξέρουμ' ήμεις οι γραμματιζούμενοι, κι αυτό μούπε κι ή άξιωματικός που μού διηγήθηκε αυτήν τήν ιστορία για να μού άπυδείξη ότι δεν είναι, όπως έλεγα γώ, ή έλλειψη τής μόρφωσης που κάνει τή λαό να χάθη άνεξέταστα τις κουταμάρες που τού σερβίρει ή κάθε μιή πενταρολογούσα, για να στέλνη στο Έθνικό χαντακοτήριο τον ένα και τον άλλο κ. Γενναϊότατο, ή τον κ. Στάη, ή τον κ. Πλατούττα που θά γίνη μεθαύριο και ύπουργός. Αυτή ή άμορφωσιά τού κρατάει τή χέρια και τή πόδια δεμένα για να μη βάλη φωτιά να κάψη κάθε κ. Αστραποπουλιδή και κάθε κ. Έσπερινό.

Η έλλειψη τής μόρφωσης, όχι τής σημερινής τής ψεύστικης και τής σάπιας, άλλα τής πραγματικής μόρφωσης πούχει γερό θεμέλιο, τή θεμέλιο τής άλήθειας, τής μόρφωσης που λείει κι ή κ. Ραμζής, τής μόρφωσης, όχι με τούς Ρητορικούς λόγους του Μιστριώτη, μιή με τήν Ιλιάδα του Πάλλη, όχι με δασκάλους τή Μιστριώτη, τή Σωτηρίκη τή γαμπρό του, τον Παπαβασιλείου, τον Τημελίφ, τον Καζάκι και δεν ξέρω ποιόν άλλο εύσεβή, άλλα με τον Σαρρή, τον Γρυπάρη, τον Σταματιάδη, τον Περγιαλίτη, τον Σταμνόπουλο κι όλους τούς άλλους, όχι με τον Αίγινη ποουρανό των άνοφελών, μιή με τή λκιχή Αστρονομία του Σαρρή και τή Ηλιοφάγαρο του Πάλλη, όχι με τή λογοτεχνήματα, τή δράματα, και τις κωμωδίες, όλων μαζί των καθαρολογιών λογοτεχνών !!! δραματικών !!! και κωμικών συγγραφέων (!!!) άλλα με τή λογοτεχνήματα και τή δράματα και τή μυθιστορήματα, του Καμπύση, του Ψυχάρη, του Πάλλη, του Παλαμά, του Έφταλιώτη, του Έρμονα, του Βλαχογιάννη, του Δροσύνη, όχι με τις στιχουργίες του Βασιλειάδη, του Συνοδινού, του Βαλθη, του Πανή και του Κουρούπη, που τούς άναφέρνω έτσι για να γελάσουμε λιγάκι κι όχι βέβαια για να τούς συγκρίνω με τή Σολωμό τή Βαλαωρίτη, τον Παλαμά, τή Γρυπάρη, τον Έρμονα κι όλους τούς άλλους τούς πραγματικούς ποιητάδες. Όχι με τούς οίνους των διαφόρων μη οίνοποιών, μιή με τήν άπλη οίνοποιία του Σταματιάδη (για τούς μαθητάδες τής Ακαδημίας) και τή «κρασί» του Στα-